

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Terentius,|| A` M. Antonio Mvreto|| locis prope
innumerabilibus|| emendatus.||**

Terentius Afer, Publius

Venetiis, 1558 [erschieden] 1559

Scena VI.

[urn:nbn:de:gbv:45:1-723936](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:45:1-723936)

ACTVS QVINTI, SCENA VI.

GETA, ANTIPHO, PHORMIO.

Ge. Fortuna, o fors fortuna, quantis commodis
tatibus,

Quam subito hero meo Antiphoni ope ue-
stra hunc onerastis diem?

An. Quidnam hic sibi uolt? Ge. nosq; amicos eiu' exone-
rastis metu?

sed ego nunc mihi cesso, qui non humerum hunc one-
ro pallio;

Atque hominem propero inuenire, ut hæc, quæ conti-
gerint, sciat?

An. Num tu intellegi, quid hic narret? Ph. num tu? An.
nil. P. tantundem ego.

Ge. Ad lenonem hinc ire pergam: ibi nunc sunt. An.
heus Geta. Ge. hem tibi.

Num mirum, aut nouum est, reuocari, cursum cū in-
staueris? An. Geta.

Ge. Pergit: hercle nunquam tu tuo odio uinces me. An.
non manes? Ge. Vapulabis. curialis uernula est,

qui me uocat.

An. Id tibi quidem iam fiet, nisi resistis, uerbero.

Ge. Familiariore[m] oportet esse hunc, qui minitat malum:
sed is ne est, quem quero, an non? Ph. congre-

dere actutum. An. quid est?

G. Omnium, quantum est, qui uiuant, hominum homo
honoratissime:

Nam

Nam sine controuersia à dijs solus diligere Antipho.

An. Ita uelim: sed qui istuc credam ita esse, mihi dici uelim.

Ge. Satin' est, si te delibutum gaudio reddo? An. enicas.

Ph. Quin tu hinc pollicitationes aufer, & quod fers, ce-
dodo. Ge. oh,

Tu quoque hic aderas Phormio? Ph. aderam: sed ces-
sas? Ge. accipe, hem.

Ph. Ut modo argentum dedimus tibi apud forum, recta
domum

sumu' profecti: interea mittit herus me ad uxorem
tuam

An. Quamobrem? G. omitto proloqui: nam nihil ad hanc
rem est Antipho.

Vbi in gynæceū ire occipio, puer ad me accurrit Mida:

Pone apprehendit pallio, resupinat: respicio: rogo,

Quamobrem retineat me: ait esse uetitum intro ad he-
ram accedere:

Sophrona modo fratrem huc, inquit, senis introduxit
Chremem,

Eumq; nunc esse intus cum illis. hoc ubi ego audiui,
ad fores

suspensō gradu placide ire perrexi: accessi: astiti:

Animam compressi: aurem admoui: ita animum coepi
attendere,

Hoc modo sermonem captans. An. euge Geta. G. hic
pulcherrimum

Facinus audiui: itaque pene hercle exclamaui gaudio.

Ph. Quod? Ge. quodnam arbitrare? An. nescio. Ge. at-
qui mirificissimum:

Patruus tuus est pater inuentus Phanio uxori tuæ. An.

hem,

Quid ais? G. cum eiu' olim consuevit matre in Lemno
clanculum.

Ph. Somnium: utin' hæc ignoraret suum patrem? Ge. ali-
quid credito

Phormio esse causæ: sed me censen' potuisse omnia
Intellegere extra ostium, intus quæ inter sese ipsi ege-
rint?

Ph. Atque hercle ego quoque illam audiui fabulam. Ge.
immo etiam dabo,

Quo magi' credas. patruus interea inde huc egredi-
tur foras:

Haud multo post cum patre idem recipit se intro de-
nuo:

Ait uterque tibi potestatem eius habendæ se dare:

Denique ego sum missus, te ut requirerem, atque ad-
ducerem.

An. Hem, quin ergo? rape me: cessas? Ge. fecero. An. omi
phormio

Vale. Ph. uale Antipho: bene, ita me dii ament, facti:
& gaudeo.

Ph. Tantam fortunam de improviso esse his datam?

Summa eludendi occasio est mihi nunc senes,

Et Phædræ curam adimere argentariam,

Ne cuiquam suorum æqualium supplex fiet:

Nam idem hoc argentum ita ut datum est ingratis,

His datum erit: hoc qui cogam, re ipsa repperi.

Nunc gestus mihi, uolusq; est capiendus nouus.

Sed hinc concedam in angiportum hunc proximum:

Inde

Inde hisce ostendam me, ubi erunt egressi foras:

Quò me assimularam ire ad mercatum, non eo.

ACTVS QVINTI SCENA VII.

DEMIPHO, PHORMIO, CHREMES.

De. Iis magnas merito gratias habeo, atque ago,

d Quando euenere hæc nobis frater prospere,

Quantum potest, nunc conueniendus Phormio est,

Priusquam dilapidet nostras triginta minas,

Vt auferamus. Ph. Demiphonem, si domi est,

Visam: ut quod. De. at nos ad te ibamus Phormio,

Ph. De eadem hac fortasse caussa? De. ita hercle. Ph. credidi.

Quid ad me ibatis? ridiculum: an uereri mi,

Ne non id facerem, quod recepissem semel?

Heus, quanta quanta hæc mea paupertas est, tamen

Adhuc curauim unum hoc quidem, ut mi esset fides.

Ch. Est ne ea ita, ut dixi, liberalis? De. oppido.

Ph. Itaque ad uos uenio nunciatum Demipho,

Paratum me esse: ubi uoltis, uxorem date.

Nam omnes posthabui mihi res, ita uti par fuit,

Postquam, tantopere id uos uelle, animum aduorteram.

De. At hic dehortatus est me, ne illam tibi darem:

Nam qui rumor erit populi, inquit, si id feceris?

Olim cum honeste potuit, tum non est data:

Nunc uiduam extrudi, turpe est: ferme eadem omnia,

Quæ tute dudum coram me incusaueras,

Ph.